

Vlada sprejela predlog stališča RS k Predlogu uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

Ljubljana, 24. januar 2012 - Vlada Republike Slovenije je na današnji redni seji sprejela predlog stališča Republike Slovenije k zadevi Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev - 17890/12. Slovenija podpira Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev. Republika Slovenija podpira prizadevanja Evropske komisije za čimprejšnje sprejetje predloga uredbe in se strinja s predlaganimi izhodišči predloga uredbe.

Svet EU je dne 15. marca 2011 sprejel Izvedbeno uredbo Svet (EU) št. 282/2011, ki določa pravila za uporabo nekaterih določb Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (direktiva o DDV). Precejšen del uredbe se nanaša na spremembe pravil o kraju opravljanja storitev, ki so bila sprejeta leta 2008 z Direktivo Sveta 2008/8/ES o spremembi direktive o DDV. Nekateri od teh sprememb zahtevajo dodatna pojasnila, še posebej se to nanaša na telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci.

V zvezi z izvajanjem posebnih ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki nimajo sedeža, sta bili že sprejeti Uredba Sveta (EU) št. 967/2012 z dne 9. oktobra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci in Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 815/2012 z dne 13. septembra 2012 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci. Kljub temu pa je potrebno za zagotovitev enotne uporabe pravil, ki urejajo kraj opravljanja teh storitev, sprejeti dodatne ukrepe.

Od 1. januarja 2015 bodo namreč vse telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki se opravijo za osebe, ki niso davčni zavezanci, obdavčene v kraju, v katerem ima prejemnik svoj sedež, stalno prebivališče ali običajno prebiva. Zaradi tega bodo morali izvajalci teh storitev iz EU in izvajalci teh storitev, ki se nahajajo izven EU, za prejemnike, ki niso davčni zavezanci, ugotoviti, kje imajo sedež, stalni naslov ali kje običajno prebivajo. Izvajalec storitve se pri ugotavljanju sedeža, stalnega naslova ali običajnega prebivališča ne more zanesti na identifikacijsko številko za DDV, ki jo kot neke vrste usmeritev lahko uporabi za ugotavljanje kraja davčnega zavezanca, zato se bo moral do neke mere zanesti na podatke prejemnika storitve.

Izvajalci zadevnih storitev za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanja dvojnega obdavčenja ali neobdavčenja torej potrebujejo dodatna jasna in zavezujoča pravila, ki bodo vzpostavljena s sprejetjem uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev. Predlagani izvedbeni ukrepi v predlogu Uredbe Sveta se v največjem obsegu nanašajo na telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, poleg tega pa še na storitve, povezane z nepremičninami ter na distribucijo vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve.

S sprejemom zadevnega predloga Uredbe Sveta se pravila glede telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki so določena v direktivi o DDV ne bodo spremenila, bo pa v Uredbi Sveta natančneje pojasnjeno, kako naj se ta pravila uporabljajo v praksi.

Določbe predloga Uredbe Sveta med drugim vsebujejo seznam storitev, ki se uvrščajo med telekomunikacijske storitve in seznam storitev, ki se uvrščajo med storitve radijskega in televizijskega oddajanja, pri čemer pa je potrebno poudariti, da ta seznama

nista niti dokončna niti izčrpna. V določbah predloga Uredbe Sveta je tudi izrecno opredeljeno, katere storitve ne spadajo pod telekomunikacijske storitve ter storitve radijskega in televizijskega oddajanja. Pojasnjen je način obravnave statusa prejemnika, in sicer je predlagano, da lahko izvajalec storitve prejemnika, ki ne sporoči svoje identifikacijske številke za DDV, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec. Obravnavani so primeri uporabe vnaprejšnjih plačil za storitve na SIM karticah ter primeri, ko se za storitve uporablja SIM kartica s poznejšim plačilom. Določa se seznam podatkov, ki jih ponudnik storitve lahko uporablja kot dokaz pri ugotavljanju kraja prejemnika, ki ni davčni zavezanec. Ponudnik storitve namreč v tem primeru nima na voljo identifikacijske številke za DDV, zato mora vedeti, na katere druge informacije se lahko zanese. Poudariti je potrebno, da seznam tudi v tem primeru ni izčrpen, vendar pa bo s pomočjo seznama lažje ugotoviti, kateri podatki se štejejo kot najzanesljivejši dokaz pri ugotavljanju kraja prejemnika storitev, ki ni davčni zavezanec.

Storitve, povezane z nepremičninami: direktiva o DDV v 47. členu določa, da je kraj opravljanja storitev, ki so povezane z nepremičninami, kraj, kjer se nepremičnina nahaja. V določbah predloga Uredbe Sveta je opredeljen koncept nepremičnine, saj je opredelitev pojma nepremičnine potrebna za uporabo pravil o kraju opravljanja storitve. V predlogu Uredbe Sveta je še določeno, da mora biti za storitve, ki so povezane z nepremičninami, povezava dovolj neposredna ter da se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki jih hoteli in podobne ustanove zagotavljajo svojim uporabnikom v povezavi z nastanitvijo, za namene DDV obravnavajo enako kot zagotavljanje nastanitve same.

Distribucija vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve: direktiva o DDV v 53. členu določa, da so vstopnine za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve za davčne zavezance obdavčene v kraju, kjer prireditev dejansko poteka, v 54. členu direktive o DDV pa je določen kraj obdavčitve za vstop na zadevne prireditve za osebe, ki niso davčni zavezanci. V določbah predloga Uredbe Sveta je pojasnjeno, da mora biti dobava vstopnic obdavčena v kraju, kjer prireditev poteka ter da način distribucije vstopnic za prireditev nikakor ne vpliva na davčno obravnavo storitev.

SLUŽBA ZA ODNOS Z JAVNOSTMI